

een nachtelijke zoektocht naar kamsalamanders een koor rugstreepadden in de verte roepen. Nadat we recht op het geluid waren afgelopen, dwars door weilanden en bossen, stuitten we in een weiland met een dicht slotenpatroon op ruim 100 roepende mannetjes van deze soort. Behalve roepende dieren telden we ook nog een 15-tal amplexen, een duidelijk aanwijzing dat die avond een hoogtepunt vormde voor de rugstreepad.

Bijgaande foto laat zien dat niet alleen vrouwtjes rugstreepadden, maar ook ondergetekende niet veilig was voor de geslachtsdrift van de mannelijke rugstreepad!

Op de racefiets aan de inhaalslag

Hans Roodzand

Hans Roodzand uit Assendelft vroegen we maar liefst 20 km-hokken te actualiseren op rugstreepad. Toen we – vanwege een knagend gevoel dat we hem toch wel een erg dik pakket gegeven hadden - belden of we daarvan een deel zouden terugnemen, protesteerde hij. Gegeven is gegeven, geen retours! Hij was juist zo in zijn sas met deze buiten-opdracht. En, en passant fietst hij het zitolees los.

In het dagelijkse leven ben ik werkzaam als ecooloog bij het Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier. “Ons” beheersgebied is Noord-Holland boven Het IJ, inclusief Texel. Als je zoals ik bij de beleidsafdeling zit, ben je nauwelijks meer met het veldwerk bezig. Sterker nog, “daar ben je te duur voor”, hoor je dan regelmatig. Opgegroeid in de agrarische woestijn van de Haarlemmermeer weet ik in ieder geval hoe het NIET moet. Ik doe in mijn dagelijkse werk waterkwaliteitbeoordelingen en afhandeling van klachten vooral op de chemische samenstelling van het water en de aan- of afwezigheid van soorten. Gespecialiseerd in macrofauna en de visstand is het zaak voortdurend voeling te houden met het levende deel van de natuur, vooral in het “onherstelbaar verbeterde landschap” van het veenweidegebied. In mijn vrije tijd loop ik mijn hoofd leeg in de polder in het

veenweidedistrict. Ik doe dat zowel trimmend (en dan tel ik de grutto’s en de tureluurs) als op de racefiets. Op de racefiets kan ik dan mooi af en toe stoppen om te luisteren naar de rugstreepad.

Ik heb de afgelopen maanden een aantal routes uitgestippeld die ik dan op één avond nog net kan uitrijden. Met name in het deel Waterland-Oost zitten veel rugstreepadden en dan vooral op de natuurvriendelijke oevers die Staatsbosbeheer daar heeft ingericht. SBB monitoort daar wel, maar er zijn nog forse hiaten. De inhaalslag is daar dus heel zinvol. Verder liggen er in Amsterdam-Noord op het fietspad veel “roadpizza’s” van de rugstreep. Tot slot: gaan we volgend jaar de ringslangeninhaalrace doen? Die zitten namelijk ook in een stukje interessant fietsgebied, de Waterlandse zeedijk.